

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Cobzac Elena,

judecători –Țurcan Anatolie, Boico Victor, Bejenaru Iurie, Burduh Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Onișcenco Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Onișcenco Andrei Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 04.11.2014 – 26.11.2015;
2. Instanța de apel: 01.02.2016 – 06.04.2016;
3. Instanța de recurs ordinar: 10.10.2016 – 28.03.2017;
4. Instanța de apel: 08.06.2017 – 23.10.2018;
5. Instanța de recurs ordinar: 02.09.2019 – 03.12.2019;
6. Instanța de apel: 06.02.2020 – 21.01.2021;
7. Instanța de recurs ordinar: 06.04.2021 – 06.07.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2015, Onișcenco Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(4) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, de către organul de urmărire penală, Onișcenco Andrei a fost pus sub învinuire pentru faptul, că fiind deținut în Penitenciarul nr.1 al DIP al MJ al R. Moldova, fiind condamnat în baza sentințelor Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 09 decembrie 2011 și Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 mai 2012, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2), 190 alin.(2) Cod penal, la 13 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circulația mijloacelor bănești pe termen de 3 ani, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia

unui telefon mobil cu conexiune la rețeaua internet, pe care ilegal îl deținea și îl folosea în scopuri personale.

În continuare, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, acționând în urma înțelegerii prealabile cu persoane neidentificate, prin intermediul rețelei de socializare „Odnoklassniki” a intrat pe profilul cet. Iudacova Irina și după o anumită perioadă de comunicare, câștigând încrederea acesteia în sinceritatea declarațiilor despre sine, în luna mai 2013, eronat i-a prezentat informație referitor la faptul că este deținut în penitenciar pentru săvârșirea unui accident rutier, informație ce nu corespundea realității, solicitându-i transmiterea sumei de 4 000 lei pentru achitarea prejudiciului cauzat părții vătămate, pentru a o determina pe aceasta să retragă plângerea, iar ca urmare să fie eliberat din locurile de detenție, sumă ce urma a-i fi transmisă prin intermediul unor cunoștințe.

Pe parcursul lunilor mai-iulie 2014, în diferite locuri din mun. Chișinău, prin intermediul complicilor, Iudacova Irina, fiind convinsă în sinceritatea afirmațiilor lui Onișcenco Andrei, i-a transmis în diferite tranșe 18 000 lei și 3 000 euro, care conform cursului oficial al BNM la data săvârșirii infracțiunii constituiau 49 020 lei, iar în total suma de 67 020 lei, pe care i-a însușit, după care a deconectat telefonul mobil și a radiat profilul din rețeaua de socializare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Onișcenco Andrei să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în conformitate cu art.34 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe termen de 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de gestionarea mijloacelor bănești pe termen de 5 ani.

Conform art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită să-i fie adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin încheierea Judecătoriei Bălți din 20 septembrie 2012, cu stabilirea pedepsei definitive de 17 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de 5 ani.

A încasa din contul inculpatului Onișcenco Andrei în beneficiul părții vătămate Iudacova Irina, prejudiciul cauzat în sumă de 67 020 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Onișcenco Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 82 Cod penal, la 9 (nouă) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de gestionarea mijloacelor bănești pe termen de 3 (trei) ani.

În baza art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință a fost adăugată pedeapsa stabilită prin încheierea Judecătorei Bălți din 20 septembrie 2012, cu stabilirea pedepsei definitive de 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de gestionarea mijloacelor bănești pe termen de 4 (patru) ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Onișenco Andrei în beneficiul părții vătămate Iudacova Irina a prejudiciului material în sumă de 18 000 (optsprezece mii) lei și 3 000 (trei mii) euro, calculate în lei moldovenești conform cursului oficial de referință stabilit de BNM la data achitării.

5. Avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

În motivarea recursului a menționat, că instanța de apel la judecarea apelului a încălcat prevederile art. art. 24 alin. (2), 26 alin. (3), 414, 415 alin. (21), 417 alin. (1) pct. 7), 8), 419 Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2017, s-a admis recursul ordinar declarat, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, s-a admis apelul procurorului, s-a casat sentința și s-a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Onișenco Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțială la pedeapsa aplicată, a părții pedepsei neexecutate numite prin încheierea Judecătorei Bălți din 20 septembrie 2012, lui Onișenco Andrei i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor bănești pe termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip închis.

S-a admis acțiunea civilă a părții vătămate și civile Iudacova Irina și s-a încasat de la inculpat în beneficiul acesteia dauna materială în sumă de 18 000 (optsprezece mii) lei și 3 000 (trei mii) Euro (echivalentul lor la momentul executării).

Termenul executării pedepsei închisorii de către Onișenco Andrei, s-a calculat de la 23 octombrie 2018, cu includerea termenului aflării acestuia sub arest, din 10 februarie 2015 până la 26 noiembrie 2015.

Corpurile delictelor anexate la dosar s-au păstrat anexate la dosar.

8. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară avocatul Beruciașvili Andrei în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea în vigoare a sentinței instanței de fond.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 decembrie 2019 a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Beruciașvili Andrei în numele inculpatului, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2021 a fost admis apelul procurorului Șapovalov Lilia, casată integral sentința Judecătoriei Centru din 26 noiembrie 2015 în privința inculpatului Onișenco Andrei și a fost pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Onișenco Andrei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal cu liberarea de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție tragerii la răspundere penală și a fost încetat procesul penal pe cauza dată.

A fost admisă acțiunea civilă a părții vătămate și civile Iudacova Irina și încasată de la inculpatul Onișenco Andrei în beneficiul părții vătămate și civile Iudacova Irina dauna materială în sumă de 18000 (optsprezece mii) lei și 3000 (trei mii) Euro, calculate în lei moldovenești conform cursului oficial de referință stabilit de BNM la data achitării.

10.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a constatat următoarele: Onișenco Andrei, fiind deținut în Penitenciarul nr. 1 al DIP al MJ al R.Moldova, fiind condamnat în baza sentințelor Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 09 decembrie 2011 și Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 mai 2012, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2), 190 alin. (2) Cod penal, la 13 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circulația mijloacelor bănești pe termen de 3 ani, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia unui telefon mobil cu conexiune la rețeaua internet, pe care ilegal îl deținea și îl folosea în scopuri personale.

În continuare, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, profitând de faptul, că a intrat în încrederea părții vătămate, acționând în urma înțelegerii prealabile cu persoane neidentificate, prin intermediul rețelei de socializare „Odnoklassniki” a intrat pe profilul cet. Iudacova Irina și după o anumită perioadă de comunicare, în luna mai 2013, prin înșelăciune, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase referitor la faptul că este deținut în penitenciar pentru săvârșirea unui accident rutier, informație ce nu corespundea realității, solicitându-i

transmiterea sumei de 4000 lei pentru achitarea prejudiciului cauzat părții vătămate, pentru a o determina pe aceasta să retragă plângerea, iar ca urmare să fie eliberat din locurile de detenție, sumă ce urma a-i fi transmisă prin intermediul unor cunoștințe, iar apoi a mai solicitat mai multe sume de bani sub pretextul susindicat, cât și sub pretextul că a nimerit în spital și are nevoie de bani, în realitate asemenea situații n-au avut loc.

Pe parcursul lunilor mai-noiembrie 2013, în diferite locuri din mun. Chișinău, prin intermediul complicilor, Iudacova Irina, fiind convinsă în sinceritatea afirmațiilor lui Onișenco Andrei, i-a transmis în diferite tranșe 18000 lei și 3000 euro, care conform cursului oficial al BNM la data săvârșirii infracțiunii constituiau 49020 lei, cauzându-i părții vătămate Iudacova Irina o daună materială în proporții considerabile, în sumă de 67020 lei, pe care i-a însușit, după care a deconectat telefonul mobil și a radiat profilul din rețeaua de socializare, încheierea acestui act juridic fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean al inculpatului.

Instanța de apel a conchis că prin acțiunile sale intenționate Onișenco Andrei a comis infracțiunea prevăzută la art.190 alin. (1) Cod penal, escrocheria adică: *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere.*

Instanța de apel a considerat că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală.

Dimpotrivă, instanța de apel, ținând seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a concluzionat că inculpatul Onișenco Andrei a comis infracțiunea de escrocherie prevăzută de art.190 alin.(4) Cod penal (în redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002), însă, ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 179/26.07.2018, pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, 309-320/498, 17.08.2018, la articolul 190 Cod penal, a conchis că faptele inculpatului Onișenco Andrei trebuie să fie corect calificate, conform prevederilor art. 190 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului Onișenco Andrei în comiterea faptelor sus-indicate, este dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Iudacova Irina (f. d. 211-218; 230, 231, vol. II, f. d. 42, 43, vol. III), martorului Ciorbă Polina (f. d. 234-236, vol. II); Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat cu certitudine că vina inculpatului Onișenco Andrei privitor la săvârșirea escrocheriei încriminate se mai dovedește integral și prin următoarele probe scrise și documente, cum ar fi :

- procesul-verbal de examinare a trei poze ridicate din telefonul părții vătămate Iudacova Irina cu imaginea lui Onișcenco Andrei, pe care personal le-a prezentat Ofițerului de Urmărirea Penală și în baza acestora a fost descoperită infracțiunea și stabilit infractorul comiterii infracțiunii (f. d. 56-59, vol. I);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, prin intermediul căruia s-a constatat că, partea vătămată l-a recunoscut pe învinuitul Onișcenco Andrei, ca fiind persoana ce s-a numit Andrei Belov și cu care comunica prin intermediul rețelei internet (f. d. 34, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului - a telefonului mobil de model „SAMSUNG” ce aparține părții vătămate Iudacova Irina în care se conțin mesajele recepționate de la învinuitul Onișcenco Andrei (f. d. 46, vol. I);

- conținutul informației furnizate de administrația Penitenciarului, la data de 18 mai 2013, în celula nr. 47 a blocului de regim nr. 3, în timpul percheziției corporale a deținutului Onișcenco Andrei, asupra acestuia a fost depistat și ridicat telefon mobil de model „Nokia 2700” nr. IMEI 356912-03-717189-5 și cartelă SIM deteriorată. Onișcenco Andrei și Orjacovschi Mihail, au avut posibilitatea de a se întâlni în interiorul zonei locative, și că Onișcenco Andrei a avut cunoștință cu numele Valeriu în penitenciar, și anume Cîssa-Chioroglo Valeriu Nicolai cu numele Valeriu, fapt ce confirmă versiunea părții vătămate. În perioada de timp 05 iulie 2013-07 august 2014, învinuitul A. Onișcenco a avut întrevederi și a primit colete de la cet. Ciorba Polina și Onișcenco (Mihneva) Svetlana (f. d. 87-92, vol.II);

- procesul verbal de examinare a obiectului - a descifrărilor convorbirilor telefonice ridicate de la S.A. „MOLDCELL” efectuate de pe cartelele SIM cu numerele 079523827; 079920492; 078158866, descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la S.A. „Orange” efectuate de pe cartela SIM cu numărul 68430190 care aparține lui Iudacova Irina, prin intermediul căruia se constată că cartele SIM menționate au apeluri telefonice intrare-ieșire, sms, cu cartela SIM 68430190, din luna mai 2013 până la în luna octombrie 2013, la fel se observă nr. de cartelă SIM 079523827; 079920492; 078158866 la efectuarea apelurilor cu 68430190 se află în regiunea Taraclia. Fiind examinate descifrările convorbirilor telefonice S.A. „Orange” efectuate de pe cartela SIM cu nr. 68430190 care aparține lui Iudacova Irina, s-a stabilit că are apeluri, sms cu nr. 79523827 din data de 28.05.2013 până la 30.11.2013, cu nr. 79920492 din data de 18.08.2013 până la 05.10.2013, cu nr. 78158866 din data de 18.05.2013 până la 16.08.2013. Fiind examinate descifrările convorbirilor telefonice în stabilirea IMEI 356912037171895, acesta nu a fost stabilit în descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la S.A. „MOLDCELL”, mun. Chișinău, cartela SIM cu nr.: 079523827; 079920492; 078158866 (f. d. 63-69, vol. I);

- procesul verbal de examinare a obiectului - a descifrărilor convorbirilor telefonice prin care s-au stabilit IMEI, celulele de recepționare a apelurilor, datele abonaților Orjacovscaia Angela 078158866, Ciorba Polina 079523827, Musteață Andrian 079920492. Prin examinarea în paralel a descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de la numărul 079232730 care la fel aparține cet. Orjacovscaia Angela, s-a stabilit că ultima are (apeluri intrare-ieșire, sms) cu numărul de telefon 078158866 în număr de 63. Primul apel de intrare 78158866 de la 79232730 este la 10.05.2013, în toate cazurile nr. 078158866 conform celulelor se află în Taraclia, ultimul apel ieșire 078158866 către 079232730 este la data de 21.09.2013, unde la fel 078158866 se află în Taraclia. Fiind examinate descifrările în paralel cu nr. 068430190 care aparține lui Iudacova Irina, s-a stabilit că abonatul 068430190 are (apeluri intrare-ieșire, sms) cu abonații 079523827; 079920492; 078158866 în număr de 3663, primul apel ieșire 78158866 către 68430190 este la data de 18.05.2013 unde cartela sim 78158866 conform celulelor se află în Taraclia, ultimul apel de intrare 079920492 de la 68430190 este la data de 05.10.2013 unde la fel cartela sim 079920492 se află în Taraclia. Fiind examinate descifrările în paralel cu nr 079717215 care aparține lui Ciorba Polina, s-a stabilit că abonatul 079717215 are (apeluri intrare-ieșire, sms) abonații 079523827; 079920492; 078158866 în număr de 4746, primul apel ieșire 78158866 către 79717215 este la data de 18.05.2013 unde cartela sim 78158866 conform celulelor se află în Taraclia, ultimul apel de ieșire 079920492 către 79717215 este la data de 03.10.2013 unde la fel cartela sim 079920492 se află în Taraclia, (f. d. 53-69, vol. I).

Astfel, instanța de apel a considerat că, aceste probe scrise și documentele examinate, coroborează cu declarațiile părții vătămate Iudacova Irina, declarațiile martorului Ciorbă Polina, cât și cu întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care indică la Onișcenco Andrei că a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond neîntemeiat a dispus achitarea lui Onișcenco Andrei pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, deoarece reieșind din cele sus-indicate instanța de apel a constatat cu certitudine, că sistema de probe susindicată și apreciată de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în volum deplin dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate lui.

Astfel, reieșind din întreaga sistemă de probe analizată mai sus și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul comiterii de către Onișcenco Andrei a escrocheriei prevăzute de art.190 alin.(4) Cod penal (în redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002), escrocheria, *adică dobândirea ilicită a*

bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții mari.

Instanța de apel a indicat că prin Legea nr. 179/26.07.2018, pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, 309-320/498, 17.08.2018, la articolul 190 Cod penal, în dispoziția alineatului (1), textul "înșelăciune sau abuz de încredere" s-a substituit cu textul "inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile"; în dispoziția alineatului (2), litera c) s-a exclus.

De asemenea, prin Legea nr. 207 din 29 iulie 2016, în vigoare din 07 noiembrie 2016, au fost operate modificări asupra art. 126 Cod penal, potrivit căruia se stabilesc cuantumulurile prejudiciilor cauzate în urma infracțiunilor.

Astfel, art. 126 alin.(1) Cod penal stipulează că: *„se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei”*.

Conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1000 din 13.12.2013 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2014 (Monitorul Oficial al R. Moldova, 297-303/1109, 20.12.2013), salariu mediu pe economie a fost stabilit în sumă de 4225 lei.

Astfel, conform calculelor efectuate, pentru a-i încrimina inculpatului Onișcenco Andrei escrocheria, în proporții mari, valoarea sumei însușite urmează să depășească suma de 84500 lei, iar după cum s-a constatat, inculpatul i-a cauzat părții vătămate Iudacova Irina o daună materială în sumă de 67020 lei, adică această sumă nu constituie proporții deosebit de mari, dar constituie proporții considerabile.

Prin urmare, instanța de apel a conchic că prin prisma art. 10 Cod penal, acțiunile inculpatului Onișcenco Andrei corect urmează a fi recalificate de la art.190 alin.(4) la art.190 alin.(1) Cod penal.

Din considerentele sus-indicate, instanța de apel a admis, apelul procurorului Șapovalov Lilia, și a pronunțat, în această parte, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu condamnarea lui Onișcenco Andrei în baza art.190 alin.(1) Cod penal.

În așa fel, instanța de apel a considerat că prin modificările legislative ale art. 190 Cod penal, citate supra, legislatorul n-a dezincriminat escrocheria, n-a

schimbat conceptul escrocheriei sau conținutul ei, ci, ținând cont de recomandările CEDO și ale altor documente naționale, regionale și internaționale, cât și de Hotărârile Curții Constituționale a R. Moldova privitor la previzibilitatea normei penale, a înlocuit sintagmele prea generale, cum erau înșelăciunea sau abuzul de încredere, cu fapte prejudiciabile, metode și mijloace de comitere a escrocheriei mai concrete, mai clare.

Astfel, reieșind din conținutul art. 190 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a menționat faptul că o condiție pentru reținerea infracțiunii de escrocherie o reprezintă acțiunea făptuitorului de amăgire a unei persoane, astfel încât aceasta să dobândească o reprezentare denaturată, falsă, asupra unei anumite situații, cu prilejul încheierii sau executării unui contract.

Astfel în speță, Onișenco Andrei a amăgit-o, a dus-o în eroare pe partea vătămată Iudacova Irina prin înșelăciune, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase referitor la faptul că este deținut în penitenciar pentru săvârșirea unui accident rutier, informație ce nu corespundea realității, solicitându-i transmiterea sumei de 4000 lei pentru achitarea prejudiciului cauzat părții vătămate, pentru a o determina pe aceasta să retragă plângerea, iar ca urmare să fie eliberat din locurile de detenție, sumă ce urma a-i fi transmisă prin intermediul unor cunoștințe. Astfel, pe parcursul lunilor mai-iulie 2014, în diferite locuri din mun. Chișinău, prin intermediul complicilor, partea vătămată Iudacova Irina, fiind convinsă în sinceritatea afirmațiilor lui Onișenco Andrei, i-a transmis în diferite tranșe 18000 lei și 3000 euro, care conform cursului oficial al BNM la data săvârșirii infracțiunii constituiau 49020 lei, cauzându-i părții vătămate Iudacova Irina o daună materială în proporții considerabile, în sumă de 67020 lei, pe care i-a însușit, după care a deconectat telefonul mobil și a radiat profilul din rețeaua de socializare, încheierea acestui act juridic fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean al inculpatului.

Instanța de apel a conchis că Onișenco Andrei a recurs la utilizarea unor metode dolosive, apte a induce și a menține în eroare persoana vătămată la încheierea și executarea acordului sus-indicat.

Instanța de apel a menționat că prezentarea frauduloasă, denaturată sau alterată a realității trebuie să fie aptă de a inspira încrederea victimei și de a o induce în eroare, de a o amăgi sau de a o menține în eroarea produsă anterior. Acțiunea de inducere în eroare ori menținerea în eroare se poate realiza prin orice mijloace. Nu are relevanță dacă partea vătămată s-a lăsat mai ușor ori mai greu indus în eroare.

Instanța de apel a conchis că pentru a se putea retine înșelăciune cu prilejul încheierii sau executării unui contract sunt necesare următoarele condiții: a) să aibă loc încheierea sau executarea unui contract (verbal sau în scris); b) cu prilejul încheierii sau executării contractului, făptuitorul să inducă sau să mențină în eroare partea vătămată; c) acțiunea de amăgire să determine pe cei induși sau menținuți în

eroare să încheie sau să execute contractul în condițiile stipulate, adică în condițiile care altfel nu ar fi fost acceptate și care au creat o situație păgubitoare pentru partea vătămată; d) acțiunea să fie săvârșită cu intenție. Prin mijloc fraudulos trebuie înțeles acel mijloc care este veridic și în mod obișnuit inspiră încredere, înlătură orice bănuială, dar care în realitate este mincinos.

Așadar, prima instanță a pus la baza adoptării sentinței, declarațiile inculpatului Onișenco Andrei, care a declarat că, n-a amăgit-o, n-a dus-o în eroare pe partea vătămată Iudacova Irina, nu i-a solicitat transmiterea unor sume de bani, instanța de fond nu le-a pus la îndoială și nu le-a apreciat critic cum a solicitat procurorul, declarațiile inculpatului, care evident este cointeresat de adoptarea unei hotărâri de achitare, cu toate că această versiune a inculpatului a fost combătută prin declarațiile părții vătămate Iudacova Irina.

Mai mult, instanța de apel a menționat faptul că partea vătămată Iudacova Irina a dat declarații consecvente, expune gândurile consecutiv și în veridicitatea acestora nu poate fi nici un dubiu, or, ele sunt confirmate și de martorul Ciorbă Polina, cât și de întreaga sistemă de probe analizată și apreciată supra prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a conchis că instanța de fond a considerat neîntemeiate argumentele acuzatorului și a apreciat critic declarațiile părții vătămate Iudacova Irina, care au fost administrate în conformitate cu legislația procesual penală în vigoare, au fost date atât în cadrul urmăririi penale cit și în ședința de judecată, fiind pertinente, concludente, utile și veridice cu toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și care a declarat că a fost indusă în eroare anume de Onișenco Andrei.

Conform sentinței, instanța a stabilit că, învinuirea adusă inculpatului Onișenco Andrei în temeiul art. 190 alin. (4) Cod penal (în redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002), în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare din motivul că fapta infracțională nu a fost comisă de către inculpat, pentru care fapt acesta urmând să fie achitat.

În astfel de împrejurări, instanța de apel a conchis că concluzia primei instanțe, precum că Onișenco Andrei n-a comis escrocheria încriminată lui, este nefondată, iar sentința urmează a fi supusă casării cu condamnarea lui Onișenco Andrei în baza art.190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel, la numirea felului și măsurii de pedeapsă inculpatului Onișenco Andrei, a ținut cont de circumstanțele reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social și prejudiciabil al infracțiunii, demonstrând că pedeapsa penală cu închisoarea, aplicată anterior, nu și-au atins scopul, prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, conform căruia: pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, astfel, suntem în

prezența circumstanței agravante: comiterea infracțiunii de către o persoană care a mai săvârșit infracțiuni, și astfel, consideră că îndreptarea și corectarea lui nu este posibilă fără izolare de societate.

Astfel, inculpatul Onișcenco Andrei anterior a avut 2 condamnări, în acelașii rând și la închisoarea reală în penitenciare pentru o durată lungă de timp: ultima dată fiind condamnat prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 09.12.2011 condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art. 84 Cod penal, la 11 ani 6 luni închisoare; prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 05.05.2012 condamnat în baza art. art. 186 alin. (2) lit. d), art. 190 alin. (2) lit. c), 186 alin. (2) lit. d) și 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art. 84 Cod penal, la 4 ani închisoare, iar potrivit încheierii Judecătorei Bălți din 20.09.2012 în conformitate cu art. 85 Cod penal s-a dispus cumularea pedepselor stabilite prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 09.12.2011 și sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 05.05.2012, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circulația mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani, ceea ce denotă faptul că dânsul n-a stat pe cale corectării și reeducării, n-a tras concluziile necesare și a continuat insistent să comită infracțiuni, astfel, pedepsele anterioare, cât și pedeapsa sub formă de închisoare n-a dus la scopul prevăzut de lege: de îndreptare și corectare a lui.

De asemenea, instanța de apel a ținut cont și de faptul comiterii infracțiunii de către inculpat în stare de recidivă periculoasă, deoarece fiind anterior condamnat de două ori la închisoare pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, a săvârșit din nou o infracțiune cu intenție.

Totodată, deși vinovăția inculpatului Onișcenco Andrei pe art.190 alin.(1) Cod penal a fost demonstrată, instanța de apel a reiterat că în conformitate cu prevederile art. 60 alin.(1), lit. (a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua comiterii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Astfel, instanța de apel a conchis că infracțiunea prevăzută la art.190 alin.(1) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă, comisă de către Onișcenco Andrei pe parcursul lunilor mai-iulie 2014, iar de la comiterea acțiunilor infracționale, termenul de 5 ani a expirat.

Privitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, instanța de apel a admis acțiunea civilă înaintată și a încasat de la inculpatul Onișcenco Andrei în beneficiul părții vătămate și civile Iudacova Irina dauna materială în sumă de 18000 (optsprezece mii) lei și 3000 (trei mii) Euro (echivalentul lor la momentul executării) or, instanța de apel soluționând acțiunea civilă înaintată de partea Iudacova Irina a menționat că, potrivit contractului de împrumut a banilor nr. 4171

din 27.05.2013 (f. d. 42, vol. I) se confirmă că partea vătămată a împrumutat suma de 3500 euro de la Panico Serghei, însă fiind audiată la urmărirea penală și în instanța de judecată Iudacova Irina a declarat că inculpatului Onișcenco Andrei i-a transmis suma de 18000 lei moldovenești și 3000 euro, în mai multe tranșe, sumă care urmează a fi încasată din contul ultimului.

11. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Onișcenco Andrei, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea în vigoare a sentinței primei instanțe în privința lui Onișcenco Andrei.

În motivarea cererii de recurs avocatul indică următoarele motive:

- art 427 alin 1 pct.6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîre atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția or motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expns neclar, sau instanța a admis o eroare grava de fapt, care a afectat soluția instanței;

- instanța de apel a încălcat prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, procurorul nu a solicitat să fie cercetate direct și nemijlocit probele scrise, decisive ale acușării, inclusiv declarațiile martorilor acușării și a părții vătămate Iudacova Irina și a martorului Ciorbă Polina;

- după pronunțarea de 2 ori a deciziilor instanțelor de recurs în cadrul rejudecării instanța de apel în decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2021 iarăși eronat constată că inculpatul Onișcenco Andrei a comis infracțiunea în lunile mai-iulie 2014;

- în acest caz instanța de apel contrar prevederilor 325 alin.(1) Cod de procedura penală din oficiu a modificat învinuirea adusă inculpatului Onișcenco Andrei, or conform rechizitoriului ultimul a fost învinuit că a comis infracțiunea anume pe parcursul lunilor mai-iulie 2014.

12. Asupra recursului declarat de avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului, procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale. Procurorul a menționat că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărîrii contestate.

13. *Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.*

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărâri atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temei pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței - temei care nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Prin urmare, referitor la temeiul pentru recursul declarat prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat, specificând în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și întemeiat a admis apelul procurorului Șapovalov Lilia, a casat integral sentința Judecătorei Centru din 26 noiembrie 2015 în privința inculpatului Onișenco Andrei și a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Onișenco Andrei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal cu liberarea de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală și s-a încetat procesul penal pe cauza dată.

A fost admisă acțiunea civilă a părții vătămate și civile Iudacova Irina și a fost încasată de la inculpatul Onișenco Andrei în beneficiul părții vătămate și civile Iudacova Irina dauna materială în sumă de 18000 (optsprezece mii) lei și 3000 (trei mii) Euro, calculate în lei moldovenești conform cursului oficial de referință stabilit de BNM la data achitării.

Se reține că instanța de apel întemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (1) Cod penal luând în considerație modificările parvenite prin legea nr. 207 din 29 iulie 2016, și a îndeplinit indicațiile instanței de recurs, date prin decizia sa din 03 decembrie 2019. Astfel argumentul recurentului precum că instanța de apel nu a îndeplinit indicațiile instanței superioare este neîntemeiat și declarativ.

Argumentul recurentului precum că „*instanța de apel a încălcat prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, partea vătămată Iudacova Irina nu a fost interogată din nou, cât și martorul Ciorbă Polina*”, Colegiul penal lărgit îl

consideră neîntemeiat și declarativ, or, în ședința instanței de apel din 21 ianuarie 2021 partea vătămată Iudacova Irina, fiind avertizată asupra răspunderii penale ce o poartă în conformitate cu prevederile art. 312-313 Cod penal, a fost audiată fiind respectate prevederile art. 369 Cod de procedură penală. Totodată, instanța de recurs ordinar menționează că instanța de apel a întreprins toate măsurile pentru aducerea silită a martorului Ciorbă Polina în incinta instanței de apel, însă potrivit raportului șefului interimar al SP-3 al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău nu a fost posibil de executat, întrucât cet. Ciorbă Polina este plecată peste hotarele țării (f. d. 106, vol. V). Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, corect a pus la baza deciziei sale declarațiile martorului Ciorbă Polina, date în prima instanță (f.d. 234-236, vol. II), care nu sânt unicele care demonstrează vinovăția inculpatului Onișcenco Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, și sânt în coroborare cu celelalte probe cum ar fi: procesul-verbal de examinare a trei poze ridicate din telefonul părții vătămate Iudacova Irina (f. d. 56-59, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (f. d. 34, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului - a telefonului mobil de model „SAMSUNG” ce aparține părții vătămate Iudacova Irina în care se conțin mesajele recepționate de la învinuitul Onișcenco Andrei (f. d. 46, vol. I); procesul verbal de examinare a obiectului - a descifrărilor convorbirilor telefonice (f. d. 63-69, vol. I); procesul verbal de examinare a obiectului - a descifrărilor convorbirilor telefonice (f. d. 53-69, vol. I).

Nici argumentul recurentului precum că *„după pronunțarea de 2 ori a deciziilor instanțelor de recurs în cadrul rejudecării instanța de apel în decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2021 iarăși eronat constată că inculpatul Onișcenco Andrei a comis infracțiunea în lunile mai-iulie 2014”*, nu poate fi reținut ca întemeiat de către instanța de recurs ordinar, or instanța de apel la pct. 8 din decizie f.d. 127 a constatat că inculpatul a comis fapta infracțională *pe parcursul lunilor mai - noiembrie 2013, în diferite locuri din mun. Chișinău, prin intermediul complicilor, Iudacova Irina, fiind convinsă în sinceritatea afirmațiilor lui Onișcenco Andrei, i-a transmis în diferite tranșe 18000 lei și 3000 euro, care conform cursului oficial al BNM la data săvârșirii infracțiunii constituiau 49020 lei, cauzându-i părții vătămate Iudacova Irina o daună materială în proporții considerabile, în sumă de 67020 lei, pe care i-a însușit, după care a deconectat telefonul mobil și a radiat profilul din rețeaua de socializare, încheierea acestui act juridic fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean al inculpatului.* Prin urmare, instanța de apel întemeiat a conchis că prin acțiunile sale intenționate Onișcenco Andrei a comis infracțiunea prevăzută la art.190 alin. (1) Cod penal, escrocheria adică: *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și*

abuz de încredere, care este demonstrată prin declarațiile părții vătămate Iudacova Irina, care a dat declarații consecvente și expune gândurile consecutiv și în veridicitatea acestora nu poate fi nici un dubiu, or, ele sunt confirmate și de întregul sistem de probe analizat și apreciat prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

La fel, nefondat este și argumentul apărării precum, că instanța a depășit limitele învinuirii, contrar prevederilor art.325 Cod de procedură penală a indicat altă perioadă a săvârșirii infracțiunii decât cea indicată în rechizitoriu (lunile mai-iulie 2014), or, din materialele cauzei instanța de apel a stabilit cu certitudine că infracțiunea a fost comisă în perioada lunilor mai-noiembrie 2013, cauza penală fiind pornită la 23.12.2013, iar eroarea mecanică privind luna și anul comiterii infracțiunii 2014 în loc de 2013, poate fi înlăturată în temeiul art.249-250 Cod procedură penală și nu duce la nulitatea rechizitoriului, nefiind depășită la caz limita învinuirii.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit raportând argumentele invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Onișenco Andrei, deoarece argumentele expuse în recursul depus sunt nefondate, decizia instanței de apel conținând toate motivele pe care se bazează soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Complementar, Colegiul penal lărgit menționează că temeiul invocat de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului factual a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că temeiul indicat de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului nu este întemeiat din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către recurent, urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în instanța de recurs ordinar.

14. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Beruceaşvili Andrei în numele inculpatului Onişcenco Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 21 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Onişcenco Andrei Xxxxx**, cu menţinerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunţată la **20 august 2021**.

Preşedinte

Cobzac Elena

Judecători

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Bejenaru Iurie

Burduh Victor